

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije Nataše Pirc Musar
na Dnevih medgeneracijskega sožitja**

11. junij 2025, Ljubljana

Velja govorjena beseda!

Spoštovana minister za solidarno prihodnost, gospod Simon Maljevac in minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Luka Mesec, spoštovana predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije, gospa Zdenka Jan, spoštovani udeleženci in udeleženke dni medgeneracijskega sožitja, dragi vsi,

danés začenjamo srečanje, ki povezuje starejše z vseh koncev Slovenije. Prinašate bogastvo ustvarjalnosti – od rokodelstva, likovne in kiparske umetnosti, do literarnega izraza. Ob tem pa tudi živahno športno udejstvovanje ter številne kulturne in družabne dejavnosti, s katerimi aktivno živite tako imenovana zlata leta.

A hkrati živimo v času pomembnih prelomnic. Sistem socialne države je pred velikimi izzivi – zlasti pri skrbi za ranljive skupine prebivalstva.

Na današnjih okroglih mizah boste spregovorili o dveh ključnih temah: pokojninski reformi in dolgotrajni oskrbi. To so teme, pri katerih se mora slišati tudi – in predvsem – vaš glas.

Slovenija, tako kot številne druge države, se hitro stara. To pomeni več ljudi, ki potrebujejo podporo, in manj mladih, ki bi lahko financirali te sisteme. Brez medgeneracijske solidarnosti bi ti sistemi lahko razpadli.

Zato je pomembno, da razumemo: dolgotrajna oskrba mora postati dostopna vsem, a hkrati moramo pri oblikovanju zahtev upoštevati tudi finančno vzdržnost javnih sistemov. Danes gradimo sistem dolgotrajne oskrbe, ki žal še ni v celoti razvit. Storitve je premalo, čakalne dobe so dolge, pomoč prepočasna – ponekod celo nedosegljiva. A pomemben korak je že bil narejen: Zveza društev upokojencev je zaslužna, da je bila e-oskrba dostopna številnim starejšim, ki živijo sami.

Ob tem se ne moremo izogniti vprašanju pokojnin. Mnoge so prenizke in ne omogočajo dostojnega življenja. Vsak človek, ki je pošteno delal vse življenje, si zasluži starost, polno varnosti, spoštovanja in miru.

Velik izziv predstavljajo tudi bivanjske razmere. O tem smo govorili tudi na mojem zadnjem predsedničinem forumu. Mnoge starejše stavbe so brez dvigal. Življenje v četrtem nadstropju brez dvigala lahko pomeni osamitev. Dom postane past. Temu dodajmo še osamljenost, ki tiho, a močno pritiska na mnoge med vami. Premalo stikov. Premalo druženja. Premalo obiskov.

A prav zato je danes čas, da se povežemo.

Poiščimo poti, kako si lahko pomagamo – kot sosedje, prijatelji, člani skupnosti. Vsak stisk roke, vsak pogovor, vsak obisk šteje. Druženje, klepet, skupna kavica ali sprehod po parku – to niso majhne stvari. To so temelji dobrega vsakdana.

Starejši imate zakladnico znanja in življenjskih izkušenj, ki jih lahko delite z mlajšimi. Mladi pa vam lahko pomagajo pri uporabi tehnologije in novosti. To je medgeneracijska povezanost – izmenjava, ki koristi vsem.

Solidarnost je vrednota, ki je danes na preizkušnji. A prav to nas povezuje kot družbo. Pomeni, da prepoznamo potrebe drugih – ne glede na starost – in skupaj gradimo vključujočo, pravično skupnost. Ne glejmo proč. Ne obračajmo se stran. Bodimo pozorni. Prisluhnimo.

Zato vas spodbujam – vključujte se v društva, skupnosti, dnevne centre, srečanja v krajih. In če jih ni – jih skupaj ustvarimo. Pomagajmo si, spodbujajmo drug drugega. Skupaj zmoremo več.

Naj ta glas seže tudi do tistih, ki odločajo: primerna dolgotrajna oskrba, dostojne pokojnine, prilagojena stanovanja in preprečevanje osamljenosti niso privilegiji. So osnovne človekove pravice. Potrudimo se, da znova oživimo vrednote medsebojne pomoči, solidarnosti in empatije. Naj v naši družbi znova postane pomembno dostojno življenje.

Vi ste tisti, ki ste zaslužili dobro starost.

Mi pa smo tisti, ki moramo poskrbeti, da jo boste živeli s spoštovanjem, dostojanstvom in srčnostjo, ki ste jo vi dali nam.

Hvala vam za vse. In, prosim – ne pozabite: niste sami!